

ROZKŁAD MATERIAŁU

Zagadnienia podstawy programowej	Materiał dydaktyczny cyklu <i>Klucz do muzyki</i>	Wymagania podstawowe, uczeń:	Wymagania ponadpodstawowe, uczeń:
<p>1. MAGIA I RELIGIA – MUZYKA W SŁUŻBIE DUCHA</p> <p>Rola muzyki w życiu człowieka: sygnalizacyjna, religijna i obrzędowa. Akompaniament do pieśni nego spiritualls</p>			
I.1.a, 15.d) śpiewa ze duchu lub/z wykorzystaniem nut (w zespole, solo, z akompaniamen-tem); piosenki z repertuaru młodzieżowego; tworzy z pomocą nauczyciela i samodzielnie: głosowe ilustracje dźwiękowe (onomatopeje) do scen sytuacyjnych, tekstów literackich;	Piosenki: Koniec wakacji (muz. J. Smoczyński, sł. E. Zawistowska), Zabierz się razem z nami, z nami (sł. pol. S. Karaszewski), Słuchamy A. Vivaldi Koncert nr 3 F-dur jesień cz. 1 z Czterech porów roku, muzyka z czterech świątyni, pieśń magiczna, sygnały myślistwkie. Anonim Git on bo'd little child'en.	<ul style="list-style-type: none"> potrafi śpiewać w grupie refren piosenki Koniec wakacji oraz Zabierz się razem z nami, z nami okreslić nastrój wysłucha- nego utworu muzycznego; potrafi nazwać kilka oznaczeń muzycznych z zapisu nutowego piosenki i je wyjaśniać; zna określenie muzyka sakralna; zna okrelenie muzyka sygnału myślistwkiego. Anonim Git on bo'd little child'en. 	<ul style="list-style-type: none"> potrafi śpiewać solo refren piosenki Koniec wakacji Za- bierz się razem z nami, z nami, śpiewa w grupie; zna pojęcia dur/mol lub major/minor; zna większość oznaczeń mu- zycznych w zapisie nutowym piosenki; umie rozpoznać słuchem aparat wykonawczy w koncercie jesień z cyklu Cztery pory roku A. Vi- valdiego; potrafi opowiedzieć o roli muzyki w życiu człowieka i funkcjach, które pełni; rozumie sygnalizacyjną i religij- na funkcję muzyki; rozpozna, z jakiego kregu kulturowego pochodzące pre-zentowane przykłady muzyki sakralnej; umie dobrac ruch i akompania- ment instrumentów perkusyj- nych do pieśni Git on bo'd little children.

AUTORZY: Urszula Smoczyńska, Katarzyna Jakóbczak-Drażek, Agnieszka Sołtysik

Zagadnienia podstawy programowej	Materiał dydaktyczny cyklu <i>Klucz do muzyki</i>	Wymagania podstawowe, uczeń:	Wymagania ponadpodstawowe, uczeń:
2. DE GUSTIBUS NON EST DISPUTANDUM			
Rola muzyki w życiu człowieka: obrzędowa i rozywkowa. Akompaniament do piosenki ludowej <i>Była babułenka</i>	<p>I.1.a) śpiewa ze słuchu lub/z wykorzystaniem nut (w zespole, solo, a cappella, z akompaniamencem) piosenki z repertuaru dziecięcego, młodziejowego, popularnego i ludowego;</p> <p>I.2.b, c, d) gra na instrumentach ze słuchu lub/i przy pomocy nut (w zespole lub/i solo) na jednym lub kilku instrumentach melodycznych oraz perkusyjnych niemelodycznych melodii prostego utworu, akompaniament;</p> <p>I.3.2.b) wykonuje podstawowe kroki, figury i układy taneczne wybranych tańców ludowych (szczególnie własnego regionu);</p> <p>I.4.1.a, b, d) świadomie słucha wybranych dźwięków literatury muzycznej (fragmentów lub/i w całości) reprezentatywnych dla kolejnych epok (od średniowiecza do współczesności), muzyki rozywkowej, utworów ludowych w postaci oryginalnej;</p> <p>I.4.2.c, 4.3) rozpoznaje ze słuchu podstawowe formy muzyczne: AB, ABA, ABAI, rondo i wariacje; rozpoznaje i analizuje utwory muzyczne określając ich elementy, nastrosz i charakter, formułując wypowiedzi, stosując pojęcia charakterystyczne dla języka muzycznego;</p> <p>I.4.4.c, d) przedstawia słuchana muzykę za pomocą środków pozamuzycznych (verbaliżowanie emocji i odczucia), opisując słownymi cechami i charakterem słuchanych utworów;</p> <p>II.4.1, 3) wykazuje się znajomością i dokonuje charakterystyki muzyki ze względu na jej rodzaj (wokalna, instrumentalna, wokalno-instrumentalna, artystyczna, rozywkowa, ludowa); charakterystyki form muzycznych: ABA;</p> <p>II.5.2) określa charakterystyczne cechy wybranych polskich tańców ludowych z uwzględnieniem własnego regionu;</p> <p>II.6) wymienia nazwy epok w dziejach muzyki (klasyzycyzm, muzyka XX w.) oraz potrafi wskazać kompozytorów reprezentatywnych dla nich;</p> <p>II.7) porządkuje chronologicznie postacie kompozytorów: np. Wolfgang Amadeusz Mozart;</p> <p>II.8) potrafi uzasadnić własne preferencje muzyczne argumentując swoje wybory;</p> <p>II.9) tworzy, odzwierciedla muzykę przy użyciu dostępnych technologii;</p> <p>III.1) zna repertuar kulturalnego człowieka, orientując się w sztandarowych utworach z dziejów historii muzyki i współczesnej kultury muzycznej oraz wartościowej muzyki popularnej;</p> <p>III.3) poszukuje informacji o muzyce w wydawnictwach książkowych, multimedialnych i innych dostępnych zródłach;</p> <p>III.4) poznaje przykłady muzycznej twórczości ludowej, obrzędowej, zwyczajów, tradycje swojego regionu;</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Piosenki: <i>Koniec wakacji</i> (muż. J. Smoczyński st. E. Zawistowska) lub <i>Zabierz się razem z nami</i> (st. pol. S. Karaszewski), pieśń ludowa <i>Była babułenka</i>. Słuchamy: W.A. Mozart Allegro z Serenady G-dur <i>Eine kleine Nachtmusik</i>, C. Orff O Fortuna z kantaty <i>Carmina burana</i>, przykład tańca ludowego z regionu, z którego pochodzi uczeń, utwory do wyboru z poprzedniej klasy, np. L. van Beethoven <i>Burza z VI Symfonii F-dur op. 68 (Pastoralnej)</i>, W.A. Mozart <i>Aria Królowej Nocy z opery Czarodziejski flet</i>, <i>Bielka z maztem</i>. • Grany: pieśń ludowa <i>Pion niesiemy</i>, <i>pion</i>; Zabawa muzyczna <i>Kopitka koziolka</i>. • Gust muzyczny, samodzielne uzasadnianie wyboru ulubionych utworów. • Muzyka rozywkowa (P s. 19). • KARTA PRACY: De gustibus non est disputandum. 	<ul style="list-style-type: none"> • umie zaspiewać solo całą piosenkę <i>Koniec wakacji</i>; • potrafi grać na dzwonkach lub flecie jednączęść melodię pieśni <i>Pion niesiemy</i>, <i>pion</i>; • umie podać kilka przykładów muzyki, której chętnie słucha oraz uzasadnić swój wybór; • wykazuje tolerancję i postawę wobec upodobanów muzycznych kolegów; • potrafi własnymi słowami opowiedzieć o utworach <i>Eine kleine Nachtmusik</i> W.A. Mozarta i <i>Carmina burana</i> C. Orffa; • zna terminy ostinato rytmiczne i ostinato melodyczne, rozpoznaje ostinato śluchem w utworze Offra.

AUTORZY: Urszula Smoczyńska, Katarzyna Jakóbczak-Drażek, Agnieszka Sołtysik

Zagadnienia podstawy programowej	Materiał dydaktyczny cyklu <i>Klucz do muzyki</i>	Wymagania podstawowe, uczeń:	Wymagania ponadpodstawowe, uczeń:
III.9) stosuje zasady wynikające ze świadomego korzystania i uczestniczenia w dorobku kultury muzycznej; odpowiednie zachowanie podczas koncertu, przedstawienia operowego itp., tolerancja dla preferencji muzycznych innych osób oraz szacunek dla twórców i wykonawców.	Przygotowanie koncertu ulubionej muzyki. Akompaniament według zapisu piktogramów	<p>III.11.b) śpiewa ze słuchu lub/i z wykorzystaniem nut (w zespole, solo, a cappella, z akompaniemem) wybrane pieśni (patriotyczne);</p> <p>II.21.d) gra na instrumentach przy pomocy nut (w zespole) na perkusyjnych niemelodycznych akompaniamencie;</p> <p>I.41.c) świadomie słucha wybranych dzieł literatury muzycznej polskich pieśni artystycznych i patriotycznych;</p> <p>II.21.2.13) odczytuje i zapisuje elementy notacji muzycznej nazwą dźwięku gamy, rozpoznaje ich położenie na pięciolinii, różnicuje wartości rytmiczne nut i pauz, zna skróty pisowni muzycznej: repetycja;</p> <p>II.8) potrafi uzasadnić własne preferencje muzyczne argumentując swoje wybory.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Piosenka: Siekiera, motyla (muz. anonim, st. z okresu II wojny Anna Jachmina); • Słuchamy: dowolne utwory z repertuaru muzyki poważnej lub inne utwory wcześniejszej przygotowane przez nauczyciela w celu zilustrowania omawianej funkcji muzyki. • Gramy: akompaniament do piosenki według piktogramów zamieszczonych w nutach. • Rola muzyki w czasie II wojny światowej. • Zatkane piosenki (P s. 24–25). • KARTA PRACY: Czas miniony, czas obecny.
3. CZAS MINIONY, CZAS OBECNY	4. JESIENNE KOMPOZYCJE NIE TYLKO MUZYCZNE	Niekonwencjonalne wykorzystanie dań jesieni do tworzenia akompaniamentu. Utrwalenie wartości rytmicznych nut i pauz	<ul style="list-style-type: none"> • umie przygotować w zespole program koncertu dla klasy, wypowiada się na temat zaproponowanych przez siebie utworów; • potrafi zaśpiewać w grupie jedna zwrotkę piosenki Siekiera, motyla; • umie zagrac akompaniament do tej piosenki według zapisu w nutach.

AUTORZY: Urszula Smoczyńska, Katarzyna Jakóbczak-Drażek, Agnieszka Sołtysik

Zagadnienia podstawy programowej	Materiał dydaktyczny cyklu <i>Klucz do muzyki</i>	Wymagania podstawowe, uczeń:	Wymagania ponadpodstawowe, uczeń:
5. WIELKA RODZINA INSTRUMENTÓW PERKUSYJNYCH Aktywne słuchanie muzyki. Źródło dźwięku w instrumentach perkusyjnych	<p>I.1.1.a) śpiewa ze słuchu lub/z wykorzystaniem nut piosenki z repertuaru młodzieżowego;</p> <p>I.2.1.a, d, 2.5) gra na instrumentach schematy rytmiczne, akompaniamenty, improvizuje oraz tworzy – pod kierunkiem nauczyciela lub/i samodzielnie – różnorodne wypowiedzi muzyczne według ustalonych zasad, z użyciem dostępnego lub wykonanych przez siebie instrumentów;</p> <p>I.4.2.a) rozpoznaje ze słuchu brzmienie instrumentów muzycznych;</p> <p>II.2.1, 2) odczytuje i zapisuje elementy notacji muzycznej nazwa dźwięki gamy, rozpoznaje ich położenie na pięciolinii, różnicuje wartości rytmiczne nut i pauz;</p> <p>III.3.1) wykazuje się znajomością i dokonuje podziału instrumentów muzycznych ze względu na źródło dźwięku – nazwy i charakteryzuje je.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Piosenka <i>Rozwichrzona jesień</i> (muzyk J. Smoczyński, sł. E. Zawistowska.) • Stuchamy: A. Chaczaturian <i>Taniec z szablam</i>; • Gramy: <i>Opowieść jesieńnego deszczu</i>, <i>Zabawa muzyczna Klasowa batteria</i> [P s. 30]. • <i>Instrumenty – perkusja w orkiestrze</i> [P s. 28–31]. • KARTA PRACY: Wielka rodzina instrumentów perkusyjnych. • Ew. plansza <i>Instrumenty perkusyjne niemelodyczne i instrumenty perkusyjne melodyczne</i>. • Filmy: <i>Ksylofon, Kotły, Dzwony rurowe, Vibrafon, Talerze, Werbel, Kastanietę, Talerz wiszący, Gong, Bęben wielki</i>. 	<ul style="list-style-type: none"> • umie powiedzieć kilka słów o A. Chaczaturianie i jego utworze <i>Taniec z szablam</i>; • potrafi rozpoznać w prezentowanym utworze brzmienie kilku instrumentów perkusyjnych i podać ich nazwy; • umie miarowo zaakomponować podczas aktywnego słuchania muzyki. • potrafi zaśpiewać w grupie piosenkę <i>Rozwichrzona jesień</i>; • wie, co to są instrumenty perkusyjne melodyczne; • umie wymienić po kilka instrumentów z obydwiu grup, podać ich źródło dźwięku; • potrafi wyjaśnić, co ma wpływ na głośność dźwięku w tych instrumentach.
6. JESIENNE DZWONY Sztuka ludwiarska. Wykorzystanie dzwoneczków w zabawie stochowej	<p>I.2.1.c) gra na instrumentach przy pomocy nut (w zespole lub/i solo) na fletcie podłużnym/dzwonkach proste utwory;</p> <p>II.2.1, 2) odczytuje i zapisuje elementy notacji muzycznej nazwa dźwięki gamy, rozpoznaje ich położenie na pięciolinii; różnicuje wartości rytmiczne nut i pauz;</p> <p>III.3.1) wykazuje się znajomością i dokonuje podziału instrumentów muzycznych ze względu na źródło dźwięku – nazwy i charakteryzuje je.</p> <p>III.2, 3) zna i wymienia instytucję upowszechniającą kulturę muzyczną we własnym regionie, kraju i na świecie oraz ich działalność, a także śledzi wydarzenia artystyczne, poszukuje informacji o muzyce w wydawnictwach książkowych, multimedialnych i innych dostępnych źródłach.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Stuchamy: głos dzwonu Zygmunta, różne dzwонki. • Gramy: <i>Bandoska, Opowieść jesiennego deszczu</i> (inf. G. Drażek, oprac. K. Jakóbczak-Drażek). • Jan Paweł II jako papież, wybitny Polak i miłośnik sztuki. • Ludwiarsztwo i najstarszy dzwon – Zygmunt. • <i>Kiedy biją dzwony?</i> [P s. 32–33]. • KARTA PRACY: jesienne dzwony. • Ew. plansza <i>Instrumenty perkusyjne melodyczne</i>. • Różne dzwонki i dzwoneczki. 	<ul style="list-style-type: none"> • umie zagrać pieśń <i>Bandoska na fletce lub dzwonkach</i>; • potrafi opowiedzieć własnymi słowami o papieżu Janie Pawle II (w kontekście jego związku z kulturą); • aktywnie uczestniczy w zabawie stochowej z dzwoneczkami. • umie zagrać pieśń <i>Bandoska na fletce lub dzwonkach</i>; • potrafi opowiedzieć własnymi słowami o papieżu Janie Pawle II (w kontekście jego związku z kulturą); • aktywnie uczestniczy w zabawie stochowej z dzwoneczkami.

AUTORZY: Urszula Smoczyńska, Katarzyna Jakóbczak-Drażek, Agnieszka Sołtysik

Zagadnienia podstawy programowej	Materiał dydaktyczny cyklu <i>Klucz do muzyki</i>	Wymagania podstawowe, uczeń:	Wymagania ponadpodstawowe, uczeń:	
Ignacy Jan Paderewski – wirtuoż, kompozytor, mąż stanu. Rola kultury w walce o niepodległość	<p>7. DROGI POLAKÓW DO NIEPODLEGŁOŚCI</p> <p>Ignacy Jan Paderewski – wirtuoż, kompozytor, mąż stanu. Rola kultury w walce o niepodległość</p> <p>I.1.1.b) śpiewa wybrane pieśni patriotyczne;</p> <p>I.3.2.b) wykonuje podstawowe kroki, figury i układy taneczne wybranych tańców ludowych</p> <p>I.4.1.a, d, 4.2.d) świadczenie słucha wybranych dzieł literatury muzycznej reprezentatywnych dla kolejnych epok (od średniowiecza do współczesności), utworów ludowych w postaci artystycznie opracowanej; rozpoznaje ze słuchu polskie tańce narodowe;</p> <p>II.5.1) określa cechy polskich tańców narodowych: krakowiaka;</p> <p>III.7) angażuje się w kreowanie kultury artystycznej swojej szkoły i najbliższego środowiska;</p> <p>III.8) uczestniczy realnie lub wirtualnie w różnorodnych wydarzeniach muzycznych.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Pieśń <i>Leguni w niebie</i> (muz. i st. A. Kowalski). • Stuchamy: I.J. Paderewski <i>Krakowiak fantastyczny</i>. • Ruch: taniec przy melodią pieśni. • I.J. Paderewski – wirtuoż, kompozytor, polityk i ambasador Polski. • Ignacy Jan Paderewski (Ps. 44-45); KARTA PRACY: Drogi Polaków – do niepodległości. • Film <i>Ignacy Jan Paderewski – mistrz tonów i mąż stanu</i>. • Opcjonalnie portrety J. Słowackiego, A. Mickiewicza, H. Sienkiewicza, J. Matejki, F. Chopina, S. Moniuszki. 	<ul style="list-style-type: none"> • wie, kim był I.J. Paderewski i jakie ma zastugi dla Polski; • potrafi rozpoznać krakowiaka na przykładzie utworu <i>Krakowiak fantastyczny</i> i przypomnieć cechy tego tańca narodowego; • umie zaśpiewać w grupie pieśni <i>Leguni w niebie</i>; • umie zatańczyć do pieśni prosty układ. • potrafi podać przykłady walki o niepodległość poza polem bitwy, np. poprzez działania ludzkie kultury; • umie zaspiewać solo partię św. Piotra z pieśni <i>Leguni w niebie</i>. 	
8. MUZYKA NA JESIENNA POGODĘ	Tworzenie ilustracji muzycznej z pomocą odgłosów papieru. Budowanie instrumentów	<p>8. MUZYKA NA JESIENNA POGODĘ</p> <p>Tworzenie ilustracji muzycznej z pomocą odgłosów papieru. Budowanie instrumentów</p> <p>I.1.1.a) śpiewa piosenki z repertuaru młodzieżowego;</p> <p>I.2.5) improwizuje oraz tworzy – pod kierunkiem nauczyciela lub/i samodzielnie – różnorodne wypowiedzi muzyczne według ustalonych zasad, z użyciem dostępnego lub wykonyanych przez siebie instrumentów;</p> <p>I.3.1) odtruwara ruchem proste rytmy i schematy rytmiczne;</p> <p>I.4.1.a, 2.a, e, 3) świadczenie słucha wybranych dzieł literatury muzycznej reprezentatywnych dla kolejnych epok; rozpoznaje ze słuchu brzmienie instrumentów muzycznych, aparat wykonawczy; orkiestra; rozpoznaje i analizuje utwory muzyczne określając ich elementy, nastój i charakter, formułując wypowiedzi, stosując pojęcia charakterystyczne dla języka muzycznego;</p> <p>II.3.1, 3) wykazuje się znajomością i dokonuje podziału instrumentów muzycznych ze względu na źródło dźwięku – nazwy i charakteryzuje je, podzielić aparat wykonawczego (orkiestra);</p> <p>II.4.1) wykazuje się znajomością i dokonuje charakterystyki muzyki ze względu na jej rodzą (instrumentalną);</p> <p>II.6) wymienia nazwy epok w dziejach muzyki (średniowiecze, renesans, barok, klasyczny, romantyzm, muzyka XX w.) oraz potrafi wskazać kompozytorów reprezentatywnych dla nich;</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Piosenka: <i>Zawsze jest pogoda</i> (muz. W. Kaleda st. J. Holm) i pieśń <i>Leguni w niebie</i> (muz. i st. A. Kowalski). • Stuchamy: J.F. Händel, <i>Muzyka na wodzie</i>. • Ruch: <i>Zabawa muzyczna Bo do tańca trzeba czwórę</i> (Ps. s. 35). • Gramy: <i>Zabawa muzyczna Wesoła orkiestra</i> (Ps. s. 38). • Tworzymy: odgłosy deszczu i wiatru wydobywane z pomocą papieru. 	<ul style="list-style-type: none"> • umie wymienić omówione wcześniej funkcje muzyki; • potrafi określić budowę piosenki <i>Zawsze jest pogoda</i>; • umie zaśpiewać w grupie refren piosenki; • wie, co oznacza kropka przy nuncie; kropka nad lub pod nutą, tuk łącznik, • aktywnie uczestniczy w poszukiwaniu odgłosów wydobywanych z papieru; • uczestniczy w zabawie twórczej Wesoła orkiestra z wykorzystaniem przedmiotów codziennego użytku; • umie opowiedzieć własnymi słowami, jakie funkcje pełni muzyka; • potrafi zaspiewać solo refren piosenki <i>Zawsze jest pogoda</i>; • umie znać w nutach piosenki powtarzającej się rytm i powtórzyć gloskaniem lub w inny dowolny sposób.

AUTORZY: Urszula Smoczyńska, Katarzyna Jakóbczak-Drażek, Agnieszka Sołtysik

Zagadnienia podstawy programowej Klucz do muzyki	Materiał dydaktyczny cyklu Klucz do muzyki	Wymagania podstawowe, uczeń:	Wymagania ponadpodstawowe, uczeń:
<p>III.1) zna repertuar kulturalnego człowieka, orientując się w sztandarowych utworach z dziejów historii muzyki.</p>	<p>• Grające powietrze, Instrumenty – dęte blaszane (P.s. 38–41). KARTA PRACY: Muzyka na jesienne pogodę. Instrumenty wykonane przez nauczyciela – do prezentacji uczniów. • Mała i duża butelka, pojemnik z wodą, balon, grzebień z bibułą, gwizdek od czajnika, flot.</p>	<p>• wykonuje instrument według instrukcji w podręczniku.</p>	<p>• potrafi zapiewać solo piosenkę Zawsze jest pogoda; Zawsze jest pogoda; • zna budowę, brzmienie i zasady wydobywania dźwięku z instrumentów dętych blaszanych; umie opowiedzieć o brzmieniu instrumentów po wysłuchaniu przykładu muzycznego.</p>

AUTORZY: Urszula Smoczyńska, Katarzyna Jakóbczak-Drażek, Agnieszka Sołtysik

Zagadnienia podstawy programowej	Materiał dydaktyczny cyklu <i>Klucz do muzyki</i>	Wymagania podstawowe, uczeń:	Wymagania ponadpodstawowe, uczeń:
<p>10. W OCZEKIWaniu NA PIERWSZY ŚNIEG Odgłosy zimowego krajobrazu. Skróty pisowni muzycznej – volty</p> <p>II.1.1, 1.6 śpiewa al piosenki z repertuaru młodzieżowego i ludowego, improwizuje wokalne oraz tworzy – pod kierunkiem nauczyciela i samodzielnie – różnorodne wypowiedzi muzyczne według ustalonych zasad;</p> <p>2.1.c gra na instrumentach proste utwory;</p> <p>II.1.11) zna, rozumie i wykorzystuje w praktyce podstawowe pojęcia i terminy muzyczne (pięciolinia, klucz, nuta, pauza, wartość rytmiczna, dźwięk, gama, akord, akompaniament) oraz zależności między nimi;</p> <p>II.2.1–3) odczytuje i zapisuje elementy notacji muzycznej; nazwą dźwięki gamy, rozpoznaje ich położenie na pięcioliniu, różnicuje wartości rytmiczne nut i pauz, zna skróty pisowni muzycznej; repetycja, volty;</p> <p>III.4) poznaje przykłady muzycznej twórczości ludowej, obrzędy, zwyczaje, tradycje swojego regionu.</p>	<p>Piosenka: <i>Ogólne zima</i> (muz. J. Smoczyński, sł. J. Holm). Gramy: koleję <i>Pójdzmy wszyscy do stajenki</i>. P.s. 42–45.</p> <p>KARTA PRACY: W oczekiwaniu na pierwszy śnieg.</p>	<ul style="list-style-type: none"> umie zaspiewać w grupie pierwszą zwrotkę piosenki <i>Ogólne zima</i>; potrafi samodzielnie znaleźć w nutach tej piosenki rytm z synkopą; wie, co to jest synkopa, przedtakt, pauzy; wie, jaki jest zapis, nazwy i funkcje różnych oznaczeń muzycznych występujących w pisowni; umie zagrać fragment kolędy <i>Pójdzmy wszyscy do stajenki</i>. 	<ul style="list-style-type: none"> umie zaspiewać solo pierwszą zwrotkę piosenki <i>Ogólne zima</i>; potrafi samodzielnie znaleźć w nutach tej piosenki rytm z synkopą; umie zakończyć powtarzającą się prostą melodię, improwizującą drugą voltą.
<p>11. WKRÓTCĘ ŚWIĘTA BOŻEGO NARODZENIA Kapela ludowa. Gramy i śpiewamy kolędy i pastoralki</p> <p>II.11.a śpiewa ze słuchu lub/i z wykorzystaniem piosenki z repertuaru ludowego;</p> <p>I.2.1.c gra na instrumentach proste utwory;</p> <p>I.4.2.a, e) rozpoznaje ze słuchu brzmienie instrumentów muzycznych, aparatu wykonawczy, kapela ludowa;</p> <p>II.1.1) zna, rozumie i wykorzystuje w praktyce podstawowe pojęcia i terminy muzyczne (pięciolinia, klucz, nuta, pauza, wartość rytmiczna, dźwięk, gama, akord, akompaniament) oraz zależności między nimi;</p> <p>III.4) poznaje przykłady muzycznej twórczości ludowej, obrzędy, zwyczaje, tradycje swojego regionu.</p>	<p>Pastoralka: <i>My też, pastuszkowie.</i> Gramy: <i>Pójdzmy wszyscy do stajenki, Jezus małusienki</i>, akompaniament do pastoralki <i>My też, pastuszkowie</i>.</p> <p>Polskie zwyczaje związane z Bożym Narodzeniem</p> <p>Kapelle ludowe. Przy wigilijnym stole, Instrumenty kapeli ludowej (P.s. 48–50, 5).</p> <p>KARTA PRACY: Wkrótce święta Bożego Narodzenia.</p>	<ul style="list-style-type: none"> zna melodie i słowa niektórych polskich kolęd i pastoralek; umie zaspiewać w grupie pastoralkę <i>My też, pastuszkowie</i>; wie, co to jest kapela ludowa, potrafi zagrać na dzwonkach/flecie koleję <i>Jezus małusienki</i>. umie zaspiewać solo pastoralkę <i>My też, pastuszkowie</i>; potrafi wymienić różne rodzaje kapeli ludowych; umie zagrać na dzwonkach/flecie koleję <i>Pójdzmy wszyscy do stajenki</i> oraz fragment <i>jesusz małusienki</i>; umie zagrać akompaniament do pastoralki z obserwacją zapisu nutowego. 	<ul style="list-style-type: none"> umie zaspiewać solo pastoralkę <i>My też, pastuszkowie</i>; potrafi wymienić różne rodzaje kapeli ludowych; umie zagrać na dzwonkach/flecie koleję <i>Jezus małusienki</i>.

AUTORZY: Urszula Smoczyńska, Katarzyna Jakóbczak-Drażek, Agnieszka Sołtysik

Zagadnienia podstawy programowej	Materiał dydaktyczny cyklu <i>Klucz do muzyki</i>	Wymagania podstawowe, uczeń:	Wymagania ponadpodstawowe, uczeń:
Solowe występy chętnych uczniów – prezentacja umiejętności			
12. KOŁĘDOWANIE			
I.1.a) śpiewa piosenki z repertuaru ludowego; I.2.b, c, d) gra na instrumentach melodie, proste utwory, akompaniamenty; II.1.1) zna, rozumie i wykorzystuje w praktyce: podstawowe pojęcia i terminy muzyczne (pięciolinia, klawisz, nuta, pauza, wartość rytmiczna, dźwięk, gama, akord, akompaniament) oraz zależności między nimi; III.4) poznaje przykłady muzycznej twórczości ludowej, obrzędy, zwyczaje, tradycje swojego regionu.	<ul style="list-style-type: none"> Pastorałka: <i>My też, pastuszki</i>-<i>kowie.</i> Stuchany: różnych znanych i nieznanych polskich kolęd i pastoralek. Gramy: <i>Jezus malusienki i Pójdzmy wszyscy do stajenki,</i> solowe występy chętnych uczniów. KARTA PRACY: Kołędowanie. 	<ul style="list-style-type: none"> zna melodie i słowa niektórych polskich kolęd i pastoralek; umie zaśpiewać w grupie pasto- ralkę <i>My też, pastuszki</i>; potrafi zaagrać koleję <i>Jesus ma- lusienki i lub Pójdzmy wszyscy do stajenki</i>; przynosić śpiewniki z kolędami i pastoralkami. 	<ul style="list-style-type: none"> umie zaśpiewać solo pastoralkę <i>My też, pastuszki</i>; potrafi zaakompaniować do wybranej kolęd lub pastoralki na dowolnym instrumencie melodycznym.
13. JESZCZE JEDEN MAZUR DZISIAJ			
Cechy mazury. Śpiewamy i gramy pieśni w rytmie mazury			
I.1.a, 1.4) śpiewa piosenki z repertuaru młodzieżowego; wykonuje solo lub w zespole rytmiczne recytację itp.; I.2.1.c, 2.3) gra na instrumentach proste utwory, odtrwała gestodźwiękami proste rytm y i schematy rytmiczne; I.4.1.d, 4.2.d) świadczenie słucha wybranych dzieł literatury muzycznej utworów ludowych w postaci oryginalnej i artystycznie opracowanej; rozpoznaje ze słuchu polskie tańce narodowe; II.4.1) wykazuje się znajomością i dokonuje charakterystyki muzyki ze względu na jej rodzaj (ludową); II.5.1) określa charakterystyczne cechy polskich tańców narodowych: poloneza, mazura, kujawiaka, oberka, krakowiaka; III.4) poznaje przykłady muzycznej twórczości ludowej	<ul style="list-style-type: none"> Piosenka: <i>Zimowy mazur</i> (J. Smoczyński, E. Zawistowska); Śluchany: Mazurek w wykonaniu kapeli ludowej, S. Moniuszko <i>Mazur z opery Straszny dwór.</i> Gramy: F. Tymoski <i>Ostatni mazur</i>, rytm mazura. Podstawowe cechy mazury <i>Mazur</i> (P. s. 52–55). KARTA PRACY: jeszcze jeden mazur dzisiaj. Interaktywna plansza demonstracyjna <i>Mazur.</i> Wybrane kroki i figury mazury. Film <i>Mazur.</i> 	<ul style="list-style-type: none"> umie zaśpiewać pierwszą zwrotkę piosenki <i>Zimowy mazur</i>; zna nazwy polskich tańców narodowych; potrafi wymienić charakterystyczne cechy poloneza, krakowiaka i mazury; wie, co to jest nuta akcentowana; umie wyjaśnić funkcję kropki umieszczonej obok nuty; potrafi wyjaśnić określenie: artystyczne opracowanie tańca. 	<ul style="list-style-type: none"> umie zaśpiewać wszystkie zwrotki piosenki <i>Zimowy mazur</i>; umie wyklaść lub zagrać na instrumencie perkusyjnym cha- rakterystyczne rytmu mazury; potrafi zagrać na dzwonkach fragment piosenki F. Tymoskiego <i>Ostatni mazur</i>, umie uzupełnić zapis rytmu wykorzystując wartości rytmiczne z kropką.
14. SZYBKIO I WOLNO – OBEREK I KUJAWIAK			
Cechy oberek i kujawiaka – rozpoznawanie tańców w stuchanych przykładach. Improvizacja melodią kujawiaka na dźwiękach e g h			
I.1.a, 1.6) śpiewa piosenki z repertuaru młodzieżowego; improvizuje wokalnie oraz tworzy – pod kierunkiem nauczyciela i samodzielnie – różnorodne wypowiedzi muzyczne według ustalonych zasad; I.2.1.c, 2.5) gra na instrumentach proste utwory, improvizuje oraz tworzy – pod kierunkiem nauczyciela lub/i samodzielnie – różnorodne wypowiedzi muzyczne według ustalonych zasad;	<ul style="list-style-type: none"> Piosenki: <i>Taniec tupaniec</i> (K. Kwiatkowska, S. Karaszewski), <i>Zimowy kujawiak</i> (W. Kaleda, E. Zawistowska). 	<ul style="list-style-type: none"> umie zaśpiewać w grupie pio- senkę <i>Zimowy kujawiak</i>; potrafi zagrać fragment piosenki <i>Ostatni mazur</i>, 	<ul style="list-style-type: none"> umie zaśpiewać solo refren piosenki <i>Zimowy kujawiak</i>; umie zagrać całą melodię piosenki <i>Ostatni mazur</i>, umie odczytać rytm w metrum 3/8;

AUTORZY: Urszula Smoczyńska, Katarzyna Jakóbczak-Drażek, Agnieszka Sołtysik

Zagadnienia podstawy programowej	Materiał dydaktyczny cyklu <i>Klucz do muzyki</i>	Wymagania podstawowe, uczeń:	Wymagania ponadpodstawowe, uczeń:
<p>I.3.2.a) wykonuje podstawowe kroki, figury i układy taneczne polskich tańców narodowych: kujawiaka;</p> <p>I.4.1.d, 2.d) świądomie słucha wybranych dzieł literatury muzycznej: utworów ludowych w postaci oryginalnej i artystycznie opracowanej; rozpoznaje ze słuchu polskie tańce narodowe;</p> <p>III.4) poznaje przykłady muzycznej twórczości ludowej.</p>	<ul style="list-style-type: none"> Stuchamy: <i>Oberek</i> w wykonaniu kapeli ludowej, R. Twardowski <i>Oberek</i> na orkiestrę smyczkową, H. Wieniawski <i>Kujawiak a-moll.</i> Gramy: F. Tymolski <i>Ostatni mazur</i>, rytm kujawiaka i oberka. Tworzymy: melodyia kujawiaka na dźwiękach <i>e g h</i> głosem lub na instrumencie. Ruchi: układ kujawiaka przy piosenke. Podstawowe cechy oberka i kujawiaka. <i>Kujawiak, Oberek</i> (P s. 55-60). KARTA PRACY: Szybko i wolno – oberek i kujawiak. Interaktywne planze demonstracyjne <i>Oberek, Kujawiak.</i> Wybrane kroki i figury oberka i kujawiaka. Film <i>Kujawiak.</i> 	<ul style="list-style-type: none"> zna nazwy i potrafi wymienić charakterystyczne cechy: mazura, kujawiaka i oberka; potrafi określić kontrasty i podobieństwa występujące między oberkiem i kujawiakiem; zna termin metrum trojdzielne; zna metrum 3/8. 	<ul style="list-style-type: none"> umie wyklaaskać lub zagrać na instrumencie rytmy obertowe i kujawiakowe; potrafi zainprovizować głosem lub na instrumencie melodię kujawiaka na dźwiękach <i>e g h.</i>
<p>I.3.2.a) wykonuje podstawowe kroki, figury i układy taneczne polskich tańców narodowych: kujawiaka;</p> <p>I.4.1.d, 2.d) świądomie słucha wybranych dzieł literatury muzycznej: utworów ludowych w postaci oryginalnej i artystycznie opracowanej; rozpoznaje ze słuchu polskie tańce narodowe;</p> <p>III.4) poznaje przykłady muzycznej twórczości ludowej.</p>	<ul style="list-style-type: none"> Stuchamy: <i>Oberek</i> w wykonaniu kapeli ludowej, R. Twardowski <i>Oberek</i> na orkiestrę smyczkową, H. Wieniawski <i>Kujawiak a-moll.</i> Gramy: F. Tymolski <i>Ostatni mazur</i>, rytm kujawiaka i oberka. Tworzymy: melodyia kujawiaka na dźwiękach <i>e g h</i> głosem lub na instrumencie. Ruchi: układ kujawiaka przy piosenke. Podstawowe cechy oberka i kujawiaka. <i>Kujawiak, Oberek</i> (P s. 55-60). KARTA PRACY: Szybko i wolno – oberek i kujawiak. Interaktywne planze demonstracyjne <i>Oberek, Kujawiak.</i> Wybrane kroki i figury oberka i kujawiaka. Film <i>Kujawiak.</i> 	<ul style="list-style-type: none"> zna nazwy i potrafi wymienić charakterystyczne cechy: mazura, kujawiaka i oberka; potrafi określić kontrasty i podobieństwa występujące między oberkiem i kujawiakiem; zna termin metrum trojdzielne; zna metrum 3/8. 	<ul style="list-style-type: none"> umie wyklaaskać lub zagrać na instrumencie rytmy obertowe i kujawiakowe; potrafi zainprovizować głosem lub na instrumencie melodię kujawiaka na dźwiękach <i>e g h.</i>
<h3>15. POLSKI KARNAWAŁ W RYTMACH TAŃCÓW NARODOWYCH</h3> <h4>Utrwalenie cech tańców – zabawy i Ćwiczenia</h4>			
<p>I.1.1.a, 1.4, 1.6) śpiewa piosenki z repertuaru młodzieżowego i ludowego; wykonuje solo lub w zespole rytmiczne recytację itp.; improwizuje wokalnie oraz tworzy – pod kierunkiem nauczyciela i samodzielnie – różnorodne wypowiedzi muzyczne według ustalonych zasad;</p> <p>I.2.1.a) gra na instrumentach schematy rytmiczne;</p> <p>I.3.2.a) wykonuje podstawowe kroki, figury i układy taneczne polskich tańców narodowych: poloneza, kujawiaka i krakowiaka;</p> <p>I.4.1.d, 4.2.d) świądomie słucha utworów ludowych w postaci oryginalnej i artystycznie opracowanej; rozpoznaje ze słuchu polskie tańce narodowe;</p> <p>III.1) zna, rozumie i wykorzystuje w praktyce podstawowe pojęcia i terminy muzyczne (pięciolinia, klawisz, nuta, pauza, wartość rytmiczna, dźwięk, gama, akord, akompaniament) oraz zależności między nimi;</p> <p>III.5.) określa charakterystyczne cechy polskich tańców narodowych: poloneza, mazura, kujawiaka, oberka, krakowiaka;</p>	<ul style="list-style-type: none"> Piosenki: <i>Zimowy mazur</i> (J. Smoczyński E. Zawiłtowska), <i>Taniec tupańiec</i> (K. Kwiatkowska, S. Karaszewski), <i>Zimowy kujawiak</i> (W. Kaleta, E. Zawiłtowska), piosenki z 4 klasy (<i>Polonez ryterski, Krakowiacy zawadziacy</i>). Stuchamy: <i>Oberek R. Twardowski, Kujawiak H. Wieniawski</i>, melodie w rytmach polskich tańców narodowych. Gramy: rytmy polskich tańców narodowych. Ruch: <i>Zabawa muzyczna Polski karnawał</i> (P s. 6). 	<ul style="list-style-type: none"> umie zaspiewać w grupie poznane piosenki w rytmach tańców; potrafi wymienić charakterystyczne cechy polskich tańców: poloneza, mazura, oberka, kujawiaka i krakowiaka; umie przyporządkować poznane piosenki i utwory do odpowiedniego tańca; zna nazwisko Henryk Wieniawski; rozumie termin partando. 	<ul style="list-style-type: none"> potrafi wykonać rytmy polskich tańców narodowych; umie rozpoznać tańce narodowe po usłyszeniu ich rytmu; potrafi podać kilka informacji o Henryku Wieniawskim; umie wyrecytować przyświecone ludowe w rytmie tańców narodowych; potrafi wykonać kroki i figury wybranego tańca narodowego.

AUTORZY: Urszula Smoczyńska, Katarzyna Jakóbczak-Drążek, Agnieszka Sołtysik

Zagadnienia podstawy programowej	Materiał dydaktyczny cyklu <i>Klucz do muzyki</i>	Wymagania podstawowe, uczeń:	Wymagania ponadpodstawowe, uczeń:
<p>III.4) poznaje przykłady muzycznej twórczości ludowej;</p>	<ul style="list-style-type: none"> Tworzymy: recytacja przysłów ludowych w charakterze i rytmie wybranego tańca narodowego. KARTA PRACY: Polski karnawał w rytmach tańców narodowych. Film: <i>Oberek</i>. 	<p>16. O OPERZE W TEMPIE PRESTO</p> <p>Instytucje kultury – gmach operowy. Twórcy przedstawień operowych</p> <p>1.1.1.a) śpiewa piosenki z repertuaru młodzieżowego;</p> <p>1.2.1.b, d) gra na instrumentach melodie i akompaniamenty;</p> <p>1.4.1.a) świadczenie słucha wybranych dzieł literatury muzycznej reprezentatywnych dla kolejnych epok;</p> <p>1.2.1–4) odczujuje i zapisuje elementy notacji muzycznej nazywą dźwięki gatunek, rozpoznaje ich położenie na pięciolinii; różnicuje wartości rytmiczne nut i pauz; zna skróty pisowni muzycznej; repetycja, volty, da capo al fine; zna podstawowe oznaczenia: metryczne, agogiczne;</p> <p>1.3.2, 3.3) wykazuje się znajomością i dokonuje podziału głosów ludzkich (sopran, alt, tenor, bas) i podziału aparatu wykonawczego (solista, zespół kameralny, chór, orkiestra);</p> <p>1.4.1, 4.3) wykazuje się znajomością dokonuje charakterystyki muzyki ze względu na jej rodzaj (wokalna, instrumentalna, wokalno-instrumentalna oraz teatralna); form muzycznych: opera;</p> <p>1.6) wymienia nazwy epok w dziejach muzyki (romantyzm) oraz potrafi wskazać kompozytow reprezentatywnych dla nich;</p> <p>1.7) porządkuje chronologicznie postacie kompozytorów: np. Wolfgang Amadeusz Mozart, Stanisław Moniuszko;</p> <p>1.11) zna repertuar kulturalnego człowieka, orientując się w sztandarowych utworach z dziedziny historii muzyki;</p> <p>1.2) zna i wymienia instytucje upowszechniające kulturę muzyczną we własnym regionie, kraju i na świecie oraz ich działalność, a także śledzi wydarzenia artystyczne;</p> <p>1.3) poszukuje informacji o muzyce w wydawnictwach książkowych, multimedialnych i innych dostępnych źródłach.</p>	<ul style="list-style-type: none"> śpiewa w grupie powtarzające się fragmenty piosenki <i>Gioachino</i>; potrafi opowiedzieć, czym jest opera (ew. także treść wybranej opery); świadomie postępuje się terminami: scena, kanat orkiestrowy, gmach opery; umie powiedzieć, kto występuje w przedstawieniu operowym i kto jeszcze bierze udział w przygotowaniu spektaklu; umie ułożyć tekst pasujący do podanego rytmu. <ul style="list-style-type: none"> śpiewa w grupie: Gioachino (M. Saraswacka), Stuchamy: G. Rossini <i>Uwertura</i> do opery <i>Wilhelm Tell</i>. zna i rozumie terminy: opera, uwertura, scena, soliści, chor, balet, orkiestra, scenograf, reżyser itd.; Gramy: Temat z <i>Uwertury</i> do opery <i>Wilhelm Tell</i> G. Rossiniego, Zabawa muzyczna <i>Akompilament na fiążkach</i>. Opery – muzyczne przedstawienia teatralne. Opery – wykonawcy i realizatorzy. Przykłady gmachów operowych w Polsce i na świecie oraz oferta takich instytucji. Tekst o operze i Rossinim (P.s. 62–65, 68), KARTA PRACY: O operze w tempie presto. Film <i>Polonez z Halki</i>.

AUTORZY: Urszula Smoczyńska, Katarzyna Jakóbczak-Drażek, Agnieszka Sołtysik

Zagadnienia podstawy programowej	Materiał dydaktyczny cyklu <i>Klucz do muzyki</i>	Wymagania podstawowe, uczeń:	Wymagania ponadpodstawowe, uczeń:	
17. CZAR MUZYKI PŁYNĄCEJ ZE SCENY				
		Budowa przedstawienia operowego: uwertura, akt, scena, aria		
<p>I.1.1.a) śpiewa piosenki z repertuaru młodzieżowego;</p> <p>I.2.1.c) gra na instrumentach proste utwory;</p> <p>I.4.1.a, 4.2.b, e) świadomie słucha wybranych dzieł literatury muzycznej reprezentatywnych dla kolejnych epok; rozpoznaje ze słuchu brzmienie głosów ludzkich: sopran, alt, tenor, bas i aparat wykonawczy: solista, chór, orkiestra;</p> <p>II.3.1) wykazuje się znajomością i dokonuje podziału głosów ludzkich (sopran, alt, tenor, bas);</p> <p>II.4.1, 4.3) wykazuje się znajomością i dokonuje charakterystyki muzyki ze względu na jej rodzaj (teatralna), form muzycznych opery;</p> <p>III.3) poszukuje informacji o muzyce w wydawnictwach książkowych, multimedialnych i innych dostępnych źródłach.</p>				
		<ul style="list-style-type: none"> • Piosenka: <i>Gioacchino</i> (M. Sarasowska). • Suchamy: S. Moniuszko <i>Aria Skotubы</i> oraz <i>Mazur z opery Strasny dwór</i>, ew. W.A. Mozart <i>Aria Królowej Nocy</i> z opery <i>Czarodziejski flet</i>. • Gramy: G. Bizet, fragment <i>Pięśni Torreadora</i> z opery <i>Carmen</i>. • Opera – budowa przedstawienia (ps. 68–69). • KARTA PRACY: Czar muzyki płynącej ze sceny. • Plansza interaktywna <i>Opera</i>. • Wybrane filmy przedstawiające pracę w Teatrze Wielkim – Operze Narodowej oraz <i>Aria Skotuby</i> ze Strasznego dworu. 	<ul style="list-style-type: none"> • zna terminy: uwertura, akt, scena zbiorowa; wie, co to jest balet; • rozumie znaczenie terminu <i>poco a poco accelerando</i>, bierze udział w zabawach z czytaniem zdania w zmieniającym się tempie; • umie podać nazwę głosu wykonującego <i>Arię Skotuby</i> (bas); • potrafi zagrać w grupie fragment <i>Pięśni Torreadora</i> G. Bizeta oraz temat uwertury do opery <i>Wilhelma Tell</i> G. Rossiniego. 	<ul style="list-style-type: none"> • umie wymieścić kilku słynnych śpiewaków operowych; zna nazwiska kilku kompozytorów operowych; • potrafi uporządkować nazwy tempa od naj szybszego do naj wolniejszego; • potrafi opisać budowę przedstawienia operowego i podać kilka tytułów oper.
18. ZA KULISAMI OPERY – STANISŁAW MONIUSZKO				
		Sztuka jako forma kształcenia uczuć patriotycznych w czasach niewoli. Śpiewniki domowe i opery Stanisława Moniuszki.		
<p>I.1.1.b) śpiewa wybrane pieśni artystyczne;</p> <p>I.2.1.c) gra na kilku instrumentach proste utwory;</p> <p>I.4.1.a, 4.2.b, e, 4.4.a) świadomie słucha wybranych dzieł literatury muzycznej reprezentatywnych dla kolejnych epok; rozpoznaje ze słuchu brzmienie głosów ludzkich: sopran, alt, tenor, bas i aparat wykonawczy: solista, chór, orkiestra; przedstawia słuchana muzykę za pomocą środków pozamuzycznych – odzwierciedla graficznie cechy muzyki i strukturę form muzycznych;</p> <p>II.3.2) wykazuje się znajomością i dokonuje podziału głosów ludzkich (sopran, alt, tenor, bas);</p> <p>II.4.1, 4.3) wykazuje się znajomością i dokonuje charakterystyki muzyki ze względu na jej rodzaj (wokalna, instrumentalna, wokalno-instrumentalna, artystyczna) i form muzycznych pieśni, opera</p> <p>II.6) wymienia nazwy epok w dziejach muzyki (romantyzm) oraz potrafi wskazać kompozytorów reprezentatywnych dla nich;</p> <p>II.7) porządkuje chronologicznie postacie kompozytorów: np. Stanisław Moniuszko;</p>				
		<ul style="list-style-type: none"> • Pieśń: <i>Przyniżka</i> (muz. S. Moniuszko,sł. J. Czeczoł). • Suchamy: S. Moniuszko <i>Polonez Miecznika</i> z opery <i>Straszny dwór</i> oraz pieśń <i>Trzech Budysów</i>. • Gramy: fragment pieśni <i>Dziad i Baba</i>. • Ruch: Zabawa muzyczna <i>Ponitce do kębika</i>. • Plansza Stanisław Moniuszko. Twórcza polska opery narodowej słynnych „Śpiewników domowych” z Klubu nauczyciela i Stanisław Moniuszko – plansza interaktywna. 	<ul style="list-style-type: none"> • potrafi zaśpiewać w grupie pieśń <i>Przyniżka</i>; • wie, co to jest opera; • wie, kim był Stanisław Moniuszko, i zna tytuły jego oper oraz pieśni; • potrafi rozpoznać rytm poloneza w słuchanym utworze i określić jego charakter; • umie zagrać na instrumentie melodycznym fragment pieśni <i>Dziad i Baba</i>. 	<ul style="list-style-type: none"> • potrafi zaśpiewać solo refren pieśni <i>Przyniżka</i>; • zna kilka faktów dotyczących życia i twórczości Stanisława Moniuszki; • potrafi wymienić cechy Polaka patriota na przykładzie <i>Poloneza Miecznika</i>.

AUTORZY: Urszula Smoczyńska, Katarzyna Jakóbczak-Drażek, Agnieszka Sołtysik

Zagadnienia podstawy programowej	Materiał dydaktyczny cyklu <i>Klucz do muzyki</i>	Wymagania podstawowe, uczeń:	Wymagania ponadpodstawowe, uczeń:
<p>III. zna repertuar kulturalnego człowieka, orientując się w sztandarowych utworach z dziejów historii muzyki.</p>	<ul style="list-style-type: none"> Stanisław Moniuszko <i>Spotkanie z kompozytorem</i> (P.s. 70, 72–73). KARTA PRACY: Za kulismi opery – Stanisław Moniuszko. 	<p>19. DOM PEŁEN MUZYKI</p> <p>Muzyczne rodzinę dawnej i dzis. W.A. Mozart. Rodziny instrumentów według źródła dźwięku</p> <p>I.1.1.a) śpiewa piosenki z repertuaru młodzieżowego;</p> <p>I.2.1.b) gra na instrumentach melodie;</p> <p>I.4.1.a, 4.2.a, 4.3) świadczenie słucha wybranych dzieł literatury muzycznej reprezentatywnych dla kolejnych epok (od średniowiecza do współczesności); rozpoznaje ze słuchu brzmienie instrumentów muzycznych; rozpoznaje i analizuje utwory muzyczne określając ich elementy, nastroj i charakter, formułując wypowiedzi, stosując pojęcia charakterystyczne dla języka muzycznego;</p> <p>II.1.1) zna, rozumie i wykorzystuje w praktyce podstawowe pojęcia i terminy muzyczne (pięciolinia, klucz, nuta, pauza, wartość rytmiczna, dźwięk, gama, akord, akompaniament) oraz zależności między nimi;</p> <p>I.2.1, 2.2) odczytuje i zapisuje elementy notacji muzycznej; nazwą dźwiękami gany, rozpoznaje ich położenie na pięciolini; różnicuje wartości rytmiczne nut i pauz;</p> <p>II.6) wymienia nazwy epok w dziejach muzyki (klasycznym, muzyka XX w.) oraz potrafi wskazać kompozytorów reprezentatywnych dla nich;</p> <p>II.7) porządkuje chronologicznie postacie kompozytorów: np. Wolfgang Amadeusz Mozart;</p> <p>III.1) zna repertuar kulturalnego człowieka, orientując się w sztandarowych utworach z dziejów historii muzyki i współczesnej kultury muzycznej oraz wartościowej muzyki popularnej.</p>	<ul style="list-style-type: none"> śpiewa w grupie całą piosenkę <i>Muzyczna rodzina</i>, podaje przykłady kilku muzycznych rodzin; zna co najmniej dwa nazwiska muzycznych rodzin; potrafi odnaleźć fragmenty gany w nutach piosenki <i>Muzyczna rodzina</i>; wie, kim był W.A. Mozart; potrafi wymienić nazwy instrumentów smyczkowych; wie, czym zajmuje się lutnik. śpiewa w grupie fragmenty piosenki <i>Muzyczna rodzina</i>; zna co najmniej dwa nazwiska muzycznych rodzin; potrafi odnaleźć fragmenty gany w nutach piosenki <i>Muzyczna rodzina</i>; wie, kim był W.A. Mozart; potrafi wymienić nazwy instrumentów smyczkowych; wie, jak są zbudowane wybrane cztery instrumenty smyczkowe i jak się na nich gra; umie wymienić co najmniej dwa nazwiska starych lutników.

AUTORZY: Urszula Smoczyńska, Katarzyna Jakóbczak-Drażek, Agnieszka Sołtysik

Zagadnienia podstawy programowej	Materiał dydaktyczny cyklu <i>Klucz do muzyki</i>	Wymagania podstawowe, uczeń:	Wymagania ponadpodstawowe, uczeń:
	20. NAJWIĘKSZY KOMPOZYTOR J.S. Bach – kompozytor, kantor, organista i pedagog	<p>I.1.a) śpiewa piosenki z repertuaru młodzieżowego;</p> <p>I.2.b, c) gra na instrumentach melodie, proste utwory;</p> <p>I.4.1.a) świadomie słucha wybranych dzieł literatury muzycznej reprezentatywnych dla kolejnych epok (od średniowiecza do współczesności);</p> <p>II.6) wymienia nazwy epok w dziejach muzyki (barok,) oraz potrafi wskazać kompozytorów reprezentatywnych dla nich;</p> <p>II.7) porządkuje chronologicznie postacie kompozytorów: np. Jan Sebastian Bach;</p> <p>III.1) zna repertuar kulturalnego człowieka, orientując się w sztandarowych utworach z dziejów historii.</p>	<ul style="list-style-type: none"> śpiewa piosenkę <i>Muzyczna rodzina</i> (muz. K. Kwiątkowska, sł. E. Zawistowska). Śłuchamy: J.S. Bach <i>Toccata d-moll, IV Koncert Brandenburgski G-dur, cz. III.</i> Gramy: wstawki i melodyczne w piosence <i>Muzyczna rodzina</i>, J.S. Bach, <i>Musette</i>. Słynni przedstawiciele muzycznych rodzin: J.S. Bach <i>Mistrz z Eisenach</i> (P s. 82–84). KARTA PRACY: Największy kompozytor.
	21. ORGANY Budowa i brzmienie organów. Najstarsze organy w Polsce	<p>I.1.1.a) śpiewa piosenki z repertuaru popularnego;</p> <p>I.2.1.a–d) gra na instrumentach schematy rytmiczne, melodie, proste utwory, akompaniamenty;</p> <p>I.4.1.a, 4.2.a) świadomie słucha wybranych dzieł literatury muzycznej reprezentatywnych dla kolejnych epok; rozpoznaje ze słuchu brzmienie instrumentów muzycznych;</p> <p>II.1.) zna, rozumie i wykorzystuje w praktyce podstawowe pojęcia i terminy muzyczne (pięciolinia, klucz, nuta, pauza, wartość rytmiczna, dźwięk, gama, akord, akompaniament) oraz zależności między nimi;</p> <p>II.3.1) wykazuje się znajomością i dokonuje: podziału instrumentów muzycznych ze względu na źródło dźwięku – nazwy i charakteryzuje je;</p> <p>II.6) wymienia nazwy epok w dziejach muzyki (barok) oraz potrafi wskazać kompozytorów reprezentatywnych dla nich;</p> <p>II.7) porządkuje chronologicznie postacie kompozytorów: np. Jan Sebastian Bach;</p> <p>III.1) zna repertuar kulturalnego człowieka, orientując się w sztandarowych utworach z dziejów historii;</p> <p>III.2) zna i wymienia instytucje upowszechniające kulturę muzyczną we własnym regionie, kraju i na świecie oraz ich działalność, a także śledzi wydarzenia artystyczne;</p>	<ul style="list-style-type: none"> śpiewa w grupie piosenkę <i>Muzyczna rodzina</i>, zna nazwisko J.S. Bacha, umie wymienić trzy tytuły jego utworów; gra w zespole jeden z głosów utworu <i>Musette</i> J.S. Bacha. <p>I.1.1.a) śpiewa piosenkę <i>Muzyczna rodzina do niej za-</i> akompaniowań na wybranym instrumencie;</p> <p>wie, kim był J.S. Bach, umie opowiedzieć własnymi słowami o jego życiu i twórczości;</p> <p>gra samodzielnie jeden z głosów utworu <i>Musette</i> J.S. Bacha.</p> <ul style="list-style-type: none"> śpiewa w grupie piosenkę <i>Orkiestry dęte</i>, umie do niej zaakompaniować na fletie lub instrumentach perkusyjnych; zna zasady działania organów i wymienia główne elementy ich budowy, wie, gdzie znajdują się słynne organy w Polsce; zna nazwę toccata; umie uporządkować różne rodzaje instrumentów i połączyc je w grupy ze względu na źródło dźwięku.

AUTORZY: Urszula Smoczyńska, Katarzyna Jakóbczak-Drażek, Agnieszka Sołtysik

Zagadnienia podstawy programowej	Materiał dydaktyczny cyklu <i>Klucz do muzyki</i>	Wymagania podstawowe, uczeń:	Wymagania ponadpodstawowe, uczeń:
<p>III.3) poszukuje informacji o muzyce w wydawnictwach książkowych, multimedialnych i innych dostępnych źródłach;</p> <p>III.7) angażuje się w kreowanie kultury artystycznej swojej szkoły i najbliższego środowiska;</p> <p>III.9) stosuje zasady wynikające ze świadomego korzystania i uczestniczenia w dorobku kultury muzycznej; odpowiednie zachowanie podczas koncertu, szacunek dla twórców i wykonawców.</p>			
<p>22. KAŻDY MA GŁOS!</p> <p>Higiena głosu: Ćwiczenia oddechowe, dykcyjne i emisyjne</p> <p>I.1.a, I.3) śpiewa piosenki z repertuaru młodzieżowego; śpiewa, dbając o emisję i higienę głosu, stosując ćwiczenia oddechowe, dykcyjne i inne, zachowując naturalne właściwości głosu;</p> <p>I.4.2.e, 4.4.dj rozpoznaje ze słuchu aparat wykonawczy: zespół kameralny; opisuje słownymi cechami i charakterem słuchanych utworów;</p> <p>II.3.2) wykazuje się zainteresowaniem i dokonuje podziału głosów ludzkich (sopran, alt, tenor, bas);</p> <p>II.7) porządkuje chronologicznie postacie kompozytorów: Jan Sebastian Bach.</p>	<p>Piosenka Rozkołyś piesią świat (muz. W. Korcz, sł. W. Chotomska)</p> <p>Stuchamy: Piosenka ludowa „Zielony mosteczek” w wykonaniu Affabre Coninui, F.B. Mâche Korwar.</p> <p>Zasady prawidłowego operowania głosem</p> <p>Ćwiczenia oddechowe, emisyjne i kształcące prawidłową dykcję – wierszyki M. Strzałkowskiej <i>Jak dbać o głos?</i> (Ps. 90–91).</p> <p>KARTA PRACY: Każdy ma głos!</p>	<ul style="list-style-type: none"> potrafi zaspiewać w grupie piosenkę <i>Rozkołyś piesią świat</i>; wie, jak powstaje głos; wie, jak dbać o głos; umie prawidłowo wykonać ćwiczenia oddechowe, dykcyjne, emisyjne. 	<ul style="list-style-type: none"> potrafi zaspiewać solo z odpowiednią interpretacją jedną zwrotkę piosenki <i>Rozkołyś piesią świat</i>; zna zasady prawidłowego operowania głosem; umie świadomie wykorzystać swoje możliwości głosowe w zabawach i wspólnym śpiewie; potrafi opowiedzieć o swoich wrażeniach po wysłuchaniu utworu F.B. Mâchea <i>Korwar</i>.
<p>23. GŁOS W RÓŻNYCH BARWACH</p> <p>Podstawowe głosy ludzkie: sopran, alt, tenor, bas. Głos biały w muzyce ludowej</p> <p>I.1.1.a, I.3, I.6) śpiewa piosenki z repertuaru młodzieżowego, śpiewa, dbając o emisję i higienę głosu, stosując ćwiczenia oddechowe, dykcyjne i inne, zachowując naturalne właściwości głosu; improwizuje wokalnie oraz tworzy – pod kierunkiem nauczyciela i samodzielnie – różnorodne wypowiedzi muzyczne według ustalonych zasad;</p> <p>I.4.1.a, d, 4.2.b, e) ś�iadomie słucha wybranych dzieł literatury muzycznej (fragmentów lub/i w całości) reprezentatywnych dla kolejnych epok (od średniowiecza do współczesności), utworów ludowych w postaci oryginalnej i artystycznie opracowanej, rozpoznaje ze słuchu brzmienie głosów ludzkich: sopran, alt, tenor, bas i aparat wykonawczy: solista, zespół kameralny, chór;</p> <p>II.3.2, 3.3) wykazuje się zainteresowaniem głosów ludzkich (sopran, alt, tenor, bas) oraz technik wokalnych (np. śpiew biały) i aparatu wykonawczego (solista, zespół kameralny, chór,</p>	<p>Piosenka Rozkołyś piesią świat (muz. W. Korcz, sł. W. Chotomska).</p> <p>Stuchamy: J.S. Bach <i>Deposituit potentes z Magnificat D-dur (alt)</i> oraz <i>Es ist vollbracht z Psalwig św. Jana (tenor). A ty matuła – a chłóż tam pukta</i> w wykonaniu A. Nowak oraz chóru w opracowaniu K. Szymanowskiego, ew. S. Moniuszko <i>Aria Skołuby z Opery Straszny dwór</i>, W.A. Mozart <i>Aria Królowej Nocy z opery Czarodziejski flut</i>.</p>	<ul style="list-style-type: none"> potrafi zaspiewać w grupie piosenkę <i>Rozkołyś piesią świat</i>; zna nazwy głosów ludzkich i umie określić ich cechy; wie, co to jest głos biały; potrafi odróżnić oryginalną muzykę ludową od jej artystycznego opracowania; zna nazwisko K. Szymanowskiego; umie znaleźć informacje na temat polskiego śpiewaka. 	<ul style="list-style-type: none"> potrafi zaspiewać solo piosenkę <i>Rozkołyś piesią świat</i>; umie rozróżnić podstawowe głosy ludzkie w słuchanym utworze; umie zauważać różnicę między melodią oryginalną a jej artystycznym opracowaniem (na przykładzie piosenki anonimowej i opracowaniu K. Szymanowskiego <i>A chłóż tam pukta</i>);

AUTORZY: Urszula Smoczyńska, Katarzyna Jakóbczak-Drażek, Agnieszka Sołtysik

Zagadnienia podstawy programowej	Materiał dydaktyczny cyklu Klucz do muzyki	Wymagania podstawowe, uczeń:	Wymagania ponadpodstawowe, uczeń:
<p>II.4.1) wykazuje się znajomością i dokonuje charakterystyki muzyki ze względu na jej rodzaj (wokalna, wokalno-instrumentalna, ludowa);</p> <p>III.3) poszukuje informacji o muzyce w wydawnictwach książkowych, multimedialnych i innych dostępnych zródłach;</p> <p>III.4) poznaje przykłady muzycznej twórczości ludowej.</p>	<ul style="list-style-type: none"> Zabawy muzyczne Szansa na sławę i Wiesz, kto śpiewał? (P.s. 94). Wywiad z ludwigiem Rappé Banwy głosu ludzkiego, Z wizyą na Kurpiach (P.s. 92–96). KARTA PRACY: Głos w różnych barwach. Nagrania głosów znanych piosenkarzy, aktorów, polityków i speakerów TV. Losy z nazwiskami słynnych polskich śpiewaków. 	<ul style="list-style-type: none"> potrafi zaprezentować dowolną piosenkę, wcielając się w role różnych wykonawców. 	<ul style="list-style-type: none"> potrafi wymienić charakterystyczne cechy budowy instrumentów dętych drewnianych; umie rozpoznać ich brzmienie w słuchanych utworach; potrafi zaimprovizować melodyjzoną z dźwięków skali jazzowej.
<p>I.2.1, c, 2.5) gra na instrumentach prostego utworu; improwizuje oraz tworzy – pod kierunkiem nauczyciela lub/i samodzielnie – różnorodne wypowiedzi muzyczne według ustalonych zasad, z użyciem dostępnych lub wykonanych przez siebie instrumentów.</p> <p>I.4.1, a, b, 4.2.a, e) świadczenie słucha wybranych dziedzin literatury muzycznej (fragmentów lub/i w całości) reprezentatywnych dla kolejnych epok b) muzyki jazzowej; rozpoznaje ze słuchu brzmienie instrumentów muzycznych i aparat wykonawczy: big-band;</p> <p>II.1.1) zna, rozumie i wykorzystuje w praktyce podstawowe pojęcia i terminy muzyczne (pielęgninia, klucz, nuta, pauza, wartość rytmiczna, dźwięk, gama, akord, akompaniament) oraz zależności między nimi;</p> <p>II.3.1, 3.3) wykazuje się znajomością i dokonuje podziału instrumentów muzycznych ze względu na źródło dźwięku – nazwą i charakteryzuje je; aparatu wykonawczego big band</p> <p>II.4.2) wykazuje się znajomością i dokonuje charakterystyki stylów muzycznych (jazz);</p> <p>II.6) wymienia nazwy epok w dziejach muzyki (średniowiecze, renesans, barok, klasycyzm, romantyzm, muzyka XX w.) oraz potrafi wskazać kompozytorów reprezentatywnych dla nich.</p>	<p>24. INSTRUMENTY DĘTE DREWNIANE</p> <p>Budowa, brzmienie fletu poprzecznego, oboju, klarinetu i fagotu. Jazz – improwizacja na dźwiękach skali</p>	<p>Stuchamy: J.S. Bach <i>Badinerie z Suite h-moll</i>, A. Vivaldi <i>Koncert G-dur</i>, cz. III, G. Gershwin <i>Błekitna rapsodia</i>, standard jazzowy <i>Kiedy święci idą do nieba</i>, ew. Boérö M. Ravela lub wcześniej stuchane utwory prezentujące brzmienie instrumentów dętych blaszanych. Gramy. <i>Kiedy święci idą do nieba</i>.</p> <p>Tworzymy: improwizacja melodii złożonej z dźwięków skali jazzowej, budujemy proste instrumenty stroikowe – Zabawa muzyczna <i>Zostań badaczem</i> (P.s. 100).</p> <p>Instrumenty dęte drewniane (P.s. 97–100).</p> <p>KARTA PRACY: Instrumenty dęte drewniane.</p> <p>Plansze Instrumenty dęte drewiane i Instrumenty dęte blaszane.</p>	<ul style="list-style-type: none"> zna nazwy instrumentów dętych drewnianych: flet poprzeczny, ołój, klarinet, fagot i potrafi je rozpoznać na ilustracjach; zna nazwiska kompozytorów: A. Vivaldi, G. Gershwin, J.S. Bach; wie, co to jest jazz; buduje proste instrumenty stroikowe według instrukcji w podręczniku.

AUTORZY: Urszula Smoczyńska, Katarzyna Jakóbczak-Drażek, Agnieszka Sołtysik

Zagadnienia podstawy programowej	Materiał dydaktyczny cyklu Klucz do muzyki	Wymagania podstawowe, uczeń:	Wymagania ponadpodstawowe, uczeń:
	<ul style="list-style-type: none"> Plansza Jazz z WSiPnet. Filmy: <i>Flet poprzeczny, Oboj, Fogot.</i> 		
25. ODMIENIONY ŚWIAT		<p>Rozpoznawanie zmian tematu w utworze W.A. Mozarta. Tworzenie wariacji na temat przystrojów ludowego</p> <p>I.1.4, I.6) wykonuje solo lub w zespole rytmiczne recytację; improwizuje wokalnie oraz tworzy – pod kierunkiem nauczyciela i samodzielnie – różnorodne wypowiedzi muzyczne według ustalonych zasad;</p> <p>I.2.1c, I.5) gra na instrumentach prostego utworu; improwizuje oraz tworzy – pod kierunkiem nauczyciela lub/i samodzielnie – różnorodne wypowiedzi muzyczne według ustalonych zasad, z użyciem dostępnych lub wykonanych przez siebie instrumentów;</p> <p>I.3.3) improwizuje za pomocą gestu i ruchu;</p> <p>I.4.1, I.2.c, I.4.a) świadomie słucha wybranych dzieł literatury muzycznej; rozpoznaje ze słuchu podstawowe formy muzyczne: wariacje; przedstawia słuchana muzykę za pomocą środków poznawczych – odzwierciedla graficznie cechy muzyki i strukturę form muzycznych;</p> <p>I.1.1) zna, rozumie i wykorzystuje w praktyce podstawowe pojęcia i terminy muzyczne (pięciolinia, klucz, nuta, pauza, wartość rytmiczna, dźwięk, gama, akord, akompaniament) oraz zależności między nimi;</p> <p>I.4.3) wykazuje się zainteresowaniem i dokonuje charakterystyki form muzycznych: wariacja;</p> <p>I.7) porządkuje chronologicznie postacie kompozytorów: Wolfgang Amadeusz Mozart.</p>	<ul style="list-style-type: none"> Wiersz: <i>Wróżby</i> W. Broniewskiego, przystrojowa ludowa. Stuchamy: <i>W.A. Mozart Wariacje „Ah, vous dirai-je, Maman”</i>. Gramy: <i>Melodia francuska</i>. Tworzymy: <i>Wariacje z kurnika</i> (P.s. 105). Formy muzyczne – wariacje (P.s. 103). KARTA PRACY: Odmieniony świat – wariacje muzyczne. Plansza interaktywna <i>Budowa utworu muzycznego</i>. <ul style="list-style-type: none"> potrafi zaspiewać w grupie wiersz W. Broniewskiego na dźwiękach gamy C-dur w górze i w dół; dostrzega podobieństwa i różnicę w prezentowanych dziełach muzycznych; zna podstawowe zasady budowy wariacji, umie rozpoznać w utworze zmiany tematu; potrafi utołożyć wariację do przyświatów o tematyce wiosennej z wykorzystaniem instrumentów perkusyjnych; umie zagrać a vista <i>Melodię francuską</i>.
26. MAJÓWKĄ W DOBREJ FORMIE		<p>Formy muzyczne: ABA, ABA'; rondo, wariacje, kanon – rozpoznawanie w utworach, tworzenie</p> <p>I.1.1.a, c, I.5.d) śpiewa piosenki z repertuaru młodziejowego, kanony, tworzy z pomocą nauczyciela i samodzielnie głosowe ilustracje dźwiękowe (onomatopeje) do scen sytuacyjnych, tekstów literackich i obrazów;</p> <p>I.2.3, I.2.4.c) odwziera gestodźwiękami proste rytmiki i schematy rytmiczne; tworzy z pomocą nauczyciela i samodzielnie instrumentalne ilustracje dźwiękowe do scen sytuacyjnych, tekstów literackich i obrazów;</p>	<ul style="list-style-type: none"> Piosenka: <i>Na majówkę, na wędówkę</i> (W. Chotomska, Zygierewicz), kanon <i>Wszyscy, co chce być z nami</i> (J. Rohwer, U. Smoczyński). Stuchamy: <i>M. Musorski Taniec kurcząt w skorupkach z cyklu Obrazki z wystawy, J. Brahms Taniec węgierski D-dur nr 13, W.A. Mozart XI Sonata fortepianowa A-dur, cz. III Rondo alla Turca, W.A. Mozart Wariacje „Ah, vous dirai-je, Maman”.</i> <ul style="list-style-type: none"> potrafi zaspiewać w grupie refren piosenki <i>Na majówkę, na wędówkę</i>; umie zaspiewać w grupie melodię kanonu; umie rozpoznać formy muzyczne w stochanych utworach; aktywnie uczestniczy w zabawach ruchowych i twórczych.

AUTORZY: Urszula Smoczyńska, Katarzyna Jakóbczak-Drażek, Agnieszka Sołtysik

Zagadnienia podstawy programowej	Materiał dydaktyczny cyklu <i>Klucz do muzyki</i>	Wymagania podstawowe, uczeń:	Wymagania ponadpodstawowe, uczeń:
<p>I.3.3) improwizuje za pomocą gestu i ruchu oraz tworzy ilustracje ruchowe do muzyki;</p> <p>I.4.2.c, 4.4.a) rozpoznaje ze słuchu podstawowe formy muzyczne: AB, ABA, ABA1, rondo i wariację; przedstawia słuchana muzykę za pomocą środków pozamuzycznych odzwierciedla graficznie cechy muzyki i strukturę form muzycznych;</p> <p>II.4.3) wykazuje się znaomością i dokonuje charakterystyki form muzycznych: AB, ABA, ABA1, kanon, rondo, wariacja.</p>	<ul style="list-style-type: none"> Gramy: gestodźwięk podkreślający budowę piosenki. Ruch: Zabawa muzyczna <i>Cztery pory roku w kantonie</i> (P s. 109), zad. 10 s. 108. Tworzymy: Zabawa muzyczna <i>Rowerem namajówkę</i> (P s. 108). KARTA PRACY: Majówka w dobrej formie. 		
27. SERWETKI TADEUSZA KOŚCIUSZKI			
Utrwalanie form muzycznych. Skróty pisowni – Da capo al fine. Pieśni historyczne: <i>Dalej, chłopcy, dalej żywo</i>			
<p>I.11.b, 1.6) śpiewa wybrane patriotyczne; improwizuje wokalnie oraz tworzy – pod kierunkiem nauczyciela i samodzielnie – różnorodne wypowiedzi muzyczne według ustalonych zasad;</p> <p>I.2.1.dj) gra na instrumentach – akompaniamenty;</p> <p>I.4.2.d, 4.4.dj) rozpoznaje ze słuchu polskie tance narodowe; opisuje stowarzyszenie cechy i charakter słuchanych utworów;</p> <p>II.2.3) odczytuje i zapisuje elementy notacji muzycznej – zna skróty pisowni muzycznej: repetycja, volty, da capo al fine;</p> <p>II.4.3) wykazuje się znaomością form muzycznych: AB, ABA, ABA1;</p> <p>II.5.1) określa charakterystyczne cechy polskich tańców narodowych: krakowiaka.</p>	<ul style="list-style-type: none"> Pieśń: <i>Dalej chłopcy, dalej żywo</i> (muz. K. Hoffmann, autor słów nieznany). Stuchamy: <i>Krakowiaka z baletu Pan Twardowski L. Różyckiego lub Krakowiaka fantastycznego I.J. Paderewskiego.</i> Gramy: akompaniament perkusyjny do piosenki. To historyczne pieśni i sylwetka Tadeusza Kościuszki. <i>Tadeusz Kościuszko</i> (P s. 10–11). KARTA PRACY: Serwetki Tadeusza Kościuszki 	<ul style="list-style-type: none"> potrafi zaśpiewać w grupie fragment piosenki <i>Dalej, chłopcy, dalej żywo</i>; potrafi określić budowę tej piosenki; potrafi wymienić główne cechy krakowiaka; wie, kim był Tadeusz Kościuszko; zna termin <i>da capo al fine</i>. potrafi wyjaśniać znaczenie terminu <i>da capo al fine</i>; umie wymyślić tekst i zapisać go z użyciem <i>da capo al fine</i>. 	<ul style="list-style-type: none"> śpiewa solo co najmniej jedną zwrotkę piosenki <i>Dalej, chłopcy, dalej żywo</i>; umie rozpoznać w niej krakowiaka i podać cechy, które na to wskazują; umie akompaniować do piosenki na instrumentach perkusyjnych; potrafi wyjaśniać znaczenie terminu <i>da capo al fine</i>; umie zaproponować ilustrację ruchową do utworu <i>Taniec ognia</i> M. de Falli.
28. GRAJĄCE KAMIENIE			
Improwizacja ruchowa do stuchanej muzyki. Niekonwencjonalne wykorzystanie kamieni – do zabaw rytmicznych i twórczych			
<p>I.1.1.a) śpiewa piosenki z repertuaru młodzieżowego;</p> <p>I.2.1.a, 2.5) gra schematy rytmiczne, improwizuje oraz tworzy – pod kierunkiem nauczyciela lub/i samodzielnie – różnorodne wypowiedzi muzyczne według ustalonych zasad, z użyciem dostępnych lub wykonanych przez siebie instrumentów;</p> <p>II.3.3) improwizuje za pomocą gestu i ruchu oraz tworzy ilustracje ruchowe do muzyki;</p> <p>III.3) rozpoznaje i analizuje utwory muzyczne określając ich elementy, nastój i charakter, formułując wypowiedzi, stosując pojęcia charakterystyczne dla języka muzycznego;</p>	<ul style="list-style-type: none"> Piosenka: <i>Sny kamieni</i> (muz. J. Smoczyński, sł. E. Szeptyńska). Stuchamy: <i>N. de Falla Taniec ognia z baletu Milosne czary</i>. Gramy: <i>Zabawa muzyczna Budzimy kamienie</i> (P s. 116). KARTA PRACY: Grające kamienie. 	<ul style="list-style-type: none"> umie zaśpiewać w grupie piosenkę <i>Sny kamieni</i>; potrafi prawidłowo powtórzyć po nauczycielu różne rytmy; wie, co to są benol, krzyzik i kasownik oraz jaka jest ich funkcja; aktywnie uczestniczy w zabawach rytmicznych z kamieniami oraz w improwizacji tanecznej do utworu M. de Falli. 	<ul style="list-style-type: none"> umie zaśpiewać solo fragment piosenki <i>Sny kamieni</i>; potrafi zaimprovizować ciekawą opowieść o śnie kamienia; umie zaproponować ilustrację ruchową do utworu <i>Taniec ognia</i> M. de Falli.

AUTORZY: Urszula Smoczyńska, Katarzyna Jakóbczak-Drażek, Agnieszka Sołtysik

Zagadnienia podstawy programowej	Materiał dydaktyczny cyklu <i>Klucz do muzyki</i>	Wymagania podstawowe, uczeń:	Wymagania ponadpodstawowe, uczeń:
<p>II.1.1) zna, rozumie i wykorzystuje w praktyce podstawowe pojęcia i terminy muzyczne (pięciolinia, klucz, nuta, pauza, wartość rytmiczna, dźwięk, gama, akompaniament) oraz zależności między nimi;</p> <p>II.2.1, 2.2) odczytuje i zapisuje elementy notacji muzycznej – nazwą dźwięki gamy, rozpoznaje ich położenie na pięciolini; różnicuje wartości rytmiczne nut i pauz.</p>	<ul style="list-style-type: none"> Ruch i twórczość: Zabawa muzyczna Tańczący ogień (P s. 117). P s. 113–17. 	<p>29. NAD BŁĘKITNA WODA.</p> <p>Muzyka ilustracyjna w utworze C. Saint-Saënsa. Trójdźwięk majorowy i minorowy – akompaniament</p> <p>1.1.a) śpiewa piosenki z repertuaru młodzieżowego, popularnego;</p> <p>1.21.d, 2.4.b) gra na instrumentach akompaniamentu; tworzy z pomocą nauczyciela i samodzielnie swobodny akompaniament melodyczny;</p> <p>1.4.3) rozpoznaje i analizuje utwory muzyczne określając ich elementy, nastroszę i charakter, formułując wypowiedzi, stosując pojęcia charakterystyczne dla języka muzycznego;</p> <p>II.1.12) zna, rozumie i wykorzystuje w praktyce podstawowe pojęcia i terminy muzyczne (pięciolina, klucz, nuta, pauza, wartość rytmiczna, dźwięk, gama, akord, akompaniament) oraz zależności między nimi, określa podstawowe elementy muzyki (rytm, melodie, harmonię);</p> <p>II.2.1, 2.2) odczytuje i zapisuje elementy notacji muzycznej – nazwą dźwięki gamy, rozpoznaje ich położenie na pięciolini; różnicuje wartości rytmiczne nut i pauz.</p>	<ul style="list-style-type: none"> Piosenki: <i>Sny kamieni</i> (muz. J. Smoczyński st. E. Szepielska), <i>Wesoły żeglarz</i> (mel. angielska, sł. polskie T. Śliwiak) Stuchamy: C. Saint-Saëns <i>Akwarium z cyklu Karnawał zwierząt</i>, ewentualnie <i>Skoki i łabędź z tego cyklu</i>. Gramy: trójdźwięki C-dur i d-moll na dzwonkach P s. 117. KARTA PRACY: Nad błękitną wodą.
<p>II.1.a, 1.6) śpiewa piosenki z repertuaru młodzieżowego, popularnego; improwizuje wokalnie oraz tworzy – pod kierunkiem nauczyciela i samodzielnie – różnorodne wypowiedzi muzyczne według ustalonych zasad;</p> <p>1.21.c, d) gra na instrumentach prostego utwory, akompaniamenty;</p> <p>1.4.1.d, 4.2.a) świadomie słucha wybranych dzieł literatury – utworów ludowych w postaci oryginalnej; rozpoznaje ze słuchu brzmienie instrumentów muzycznych;</p> <p>II.2.3) zna skróty pisowni muzycznej repetycja, volty;</p> <p>II.3.1) wykazuje się znajomością i dokonuje podziału instrumentów muzycznych ze względu na źródło dźwięku – nazwą i charakteryzuje je;</p> <p>II.4.1) wykazuje się znajomością i dokonuje charakterystyki muzyki ze względu na jej rodzaj (ludową).</p>	<p>30. NAD POLSKIM MORZEM</p> <p>Muzyka ludowa z Kaszubem – instrumenty, tance i piosenki</p> <p>1.1.a, 1.6) śpiewa piosenki z repertuaru młodzieżowego, popularnego; improwizuje wokalnie oraz tworzy – pod kierunkiem nauczyciela i samodzielnie – różnorodne wypowiedzi muzyczne według ustalonych zasad;</p> <p>1.21.c, d) gra na instrumentach prostego utwory, akompaniamenty;</p> <p>1.4.1.d, 4.2.a) świadomie słucha wybranych dzieł literatury – utworów ludowych w postaci oryginalnej; rozpoznaje ze słuchu brzmienie instrumentów muzycznych;</p> <p>II.2.3) zna skróty pisowni muzycznej repetycja, volty;</p> <p>II.3.1) wykazuje się znajomością i dokonuje podziału instrumentów muzycznych ze względu na źródło dźwięku – nazwą i charakteryzuje je;</p> <p>II.4.1) wykazuje się znajomością i dokonuje charakterystyki muzyki ze względu na jej rodzaj (ludową).</p>	<ul style="list-style-type: none"> Piosenka: <i>Wesoły żeglarz</i> (mel. angielska, sł. polskie T. Śliwiak). Stuchamy: przykłady brzmienia kaszubskich instrumentów ludowych: dialekskie skrzypce, burczybas, baszuna, Kaszubskie nuty. Gramy: piosenka ludowa <i>Naszó nienka</i>. Ruch: taniec kaszubski <i>Naszó nienka</i>. KARTA PRACY: Nad polskim morzem 	<ul style="list-style-type: none"> śpiewa piosenkę <i>Wesoły żeglarz</i> w własnym tekstem do jednej zwroty; umie wymienić trzy opisane w podręczniku ludowe instrumenty kaszubskie; potrafi zagrać na dowolnym instrumentem melodycznym melodii <i>Naszó nienka</i>, wie, jak jest zbudowana.

AUTORZY: Urszula Smoczyńska, Katarzyna Jakóbczak-Drażek, Agnieszka Sołtysik

Zagadnienia podstawy programowej	Materiał dydaktyczny cyklu <i>Klucz do muzyki</i>	Wymagania podstawowe, uczeń:	Wymagania ponadpodstawowe, uczeń:
31. CO ZOSTAŁO W PAMIĘCI			
<p>I.1.a–c, 1.3 śpiewa piosenki z repertuaru młodzieżowego, popularnego i ludowego, wybrane pieśni (w tym artystyczne i patriotyczne), kanony; śpiewa, dbając o emisję i higienę głosu, stosując ćwiczenia oddechowe, dykcyjne i inne, zachowując naturalną właściwość głosu;</p> <p>I.4.1a–d, 4.2a–e, 4.3 w zakresie słuchania i percepcji muzyki – świadomie słucha wybranych dzieł literatury muzycznej reprezentatywnych dla kolejnych epok (od średniowiecza do współczesności), muzyki jazzowej i rozywkowej, polskich pieśni artystycznych i patriotycznych, utworów ludowych w postaci oryginalnej i artystycznie opracowanej; rozpoznaje ze słuchu brzmienie instrumentów muzycznych, brzmienie głosów ludzkich: sopran, alt, tenor, bas, podstawowe formy muzyczne: AB, ABA, ABAB, rondo i wariacje, polskie tance narodowe, aparat wykonawczy: solista, zespół kameralny, chór, orkiestra, big-band i kapela ludowa; rozpoznaje i analizuje utwory muzyczne określając ich elementy, nastroj i charakter, formułuje wypowiedzi, stosując pojęcia charakterystyczne dla języka muzycznego;</p> <p>II.1.1 zna, rozumie i wykorzystuje w praktyce podstawowe pojęcia i terminy muzyczne (pięciolinia, klucz, nuta, pauza, wartość rytmiczna, dźwięk, gama, akord, akompaniament) oraz zależności między nimi;</p> <p>II.2.1–2.3 odczytuje i zapisuje elementy notacji muzycznej – nazwą dźwięki gamy, rozpoznaje ich położenie na pięciolini; różnicuje wartości rytmiczne nut i pauz; zna skróty pisowni muzycznej repetycja, volta, da capo al fine;</p> <p>II.4.1–4.3 wykazuje się znajomością i dokonuje charakterystyki muzyki ze względu na jej rodzaj (wokalna, instrumentalna, wokalno-instrumentalna, artystyczna, rozywkowa, ludowa); stylów muzycznych (jazz); form muzycznych: AB, ABA, ABAB, kanon, rondo, wariacie, pieśń, opera;</p> <p>II.6 wymienia nazwy epok w dziejach muzyki (średniowiecze, renesans, barok, klasycyzm, romantyzm, muzyka XX w.) oraz potrafi wskazać kompozytorów reprezentatywnych dla nich;</p> <p>II.7 porządkuje chronologicznie postacie kompozytorów: np. Jan Sebastian Bach, Antonio Vivaldi, Wolfgang Amadeusz Mozart, Ludwig van Beethoven, Fryderyk Chopin, Stanisław Moniuszko;</p> <p>III.1 zna repertuar kulturalnego człowieka, orientując się w sztandarowych utworach z dziejów historii muzyki i współczesnej kultury muzycznej oraz wartościowej muzyki popularnej.</p>	<ul style="list-style-type: none"> Piosenka: <i>Lato, lato</i> (L.J. Kern, W. Krzemieński). Stuchamy: wybierane utwory i piosenki z całego roku szkolnego. P.s. [24 – zadania. KARTA PRACY: Co zostało w pamięci i KARTA PRACY nr 2 zad. 6. – listy przebojów sporządzone na początku roku szkolnego. 	<ul style="list-style-type: none"> śpiewa w grupie pierwszą zwrotkę piosenki <i>Lato, lato</i>; śpiewa w grupie piosenki z całego roku szkolnego; zna różne oznaczenia metrum, tempa, dynamiki oraz symbole muzyczne takie jak: wartości rytmiczne, znaki repetycji, akcent, takt tip; potrafi wymienić kilka instrumentów i przyporządkować je do właściwej grupy (smyczkowe, strunowe, dęte, perkusynie); w zagadkach muzycznych rozpoznaje większość utworów z repertuaru do słuchania; aktywnie bierze udział w zabawach i zagadkach ruchowo-muzycznych. 	

AUTORZY: Urszula Smoczyńska, Katarzyna Jakóbczak-Drażek, Agnieszka Sołtysik